

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 34/2023 20.08.2023

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Dary łaski i wezwanie Boże są nieodwołalne”
(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Dziś Jezus pokazuje nam, że w rozeznaniu tego, co mamy robić wola Boża jest ważniejsza niż uczucia. Nasza pielęgnowana miłość do Boga pomoże nam w takich wyborach zwyciężać. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

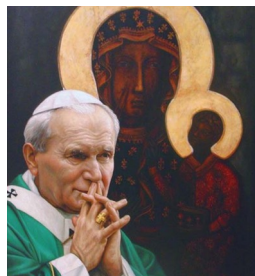
„Co robić, gdy ogarnia nas lęk, widzimy tylko ciemność i czujemy się zagubieni? Za Piotrem także my możemy prosić: „Panie, ratuj mnie!”. Dziś do każdego z nas Pan mówi: „Odwagi, Ja jestem, nie bójcie się! Nie jesteś już sam na niespokojnych wodach życia”. #EwangeliaDnia” „Pan wie, że łódź życia jest zagrożona przez wiatry i że morze, po którym płynie, jest często wzburzone. On nie chroni nas od trudu żeglowania, ale zachęca do stawienia czoła trudnościom, aby i one stały się okazją do spotkania z Nim. #AniołPański” (13.08) „Tylko miłość gasi nienawiść, tylko miłość dogłębnie pokonuje niesprawiedliwość. Tylko miłość czyni miejsce dla innych. Tylko miłość jest drogą do pełnej jedności między nami.” (14.08) „Jak dobrze jest żyć wdzięcznością i błogosławieństwem zamiast żalu i narzekania, wznosić spojrzenie w górę zamiast się obrażać. Niech nasza Matka, Wniebowzięta, pomaga nam wspinać się wyżej każdego dnia poprzez służbę i uwielbienie. #AniołPański” (15.08) „” (16.08) „Ten, kto kocha, nie siedzi z założonymi rękami; kto kocha – służy, biegnie do innych, by im służyć w imię Jezusa. Kocha się przez czyny i to sprawia, że jesteśmy szczęśliwi.” (17.08) „Prawdziwym wyzwaniem, aby być dziećmi Ojca i budować świat braci, jest nauczyć się miłować wszystkich, nawet nieprzyjaciela. Oznacza to w istocie postanowienie, by nie mieć wrogów, by nie widzieć w drugim przeszkody, lecz brata i siostrę, których należy miłować.” (18.08) „Naszym obowiązkiem jest pomóc wykorzeńić z serc nienawiść i przemoc. Zachęcamy do złożenia broni, zmniejszenia wydatków na cele militarne, aby zaspokoić potrzeby humanitarne, a także do przekształcenia narzędzi śmierci w narzędzia życia.” (19.08)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 20. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby „wlał w nasze serca gorącą miłość” do Niego, abyśmy miłując Go „we wszystkim i ponad wszystko, otrzymali obiecane dziedzictwo, które przewyższa wszelkie pragnienia”.
2. Do piątku trwa codzienna nowenna przed uroczystością Matki Boskiej Częstochowskiej. Zachęcam do wspólnej modlitwy wieczorami na Jasnej Górze, w naszym kościele lub w domu.
3. Dziękuję tym, którzy przygotowali i zaangażowali się w przebieg naszego wtorkowego świętowania pogrzebu i wzięcia do nieba naszej Matki Maryi.
4. W poniedziałek przypada wspomnienie św. Piusa X, papieża.
5. We wtorek, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej, będziemy przeżywać nasz comiesięczny wieczór papieski ze świętym Janem Pawłem II. Zachęcam do zgłaszania intencji modlitewnych.
6. We czwartek przypada święto św. Bartłomieja, Apostoła.
7. W sobotę, w uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej Msze św. odbędą się o 9:00 i 18:00. Tego dnia na sumę na Jasną Górę wyrusza o 5:30 nasza parafialna piesza pielgrzymka. Zachęcam do zgłaszania się.
8. Za tydzień o 11:00 odbędzie się Msza św. dożynkowa, a poprzedzi ją przejście korowodu dożynkowego, który ruszy spod kwiaciarni przy ul. Mickiewicza.
9. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Wiara w biznesie” o tym, czy wiara pomaga w prowadzeniu firmy.
10. W „Oblubieńcu” znajdziemy bardzo ważną w dziejach Polski homilię św. Jana Pawła II z Jasnej Góry z 1983 r.
11. Bóg zapłać Grażynie Myrdzie i ofiarodawcom anonimowym za ofiary na bieżące potrzeby kościoła i ogrodzenie cmentarza.
12. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Marcin Nieckosiński z Brzeźnicy Nowej i Katarzyna Wasela z Wręczyca Małej oraz Filip Habrowski i Wiktoria Krzemińska z Wręczyca Wielkiej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.

Homilia św. Jana Pawła II z Mszy Św. na Jasnej Górze 19 czerwca 1983

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!
„Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały
w mieście naszego Boga.
Święta Jego góra, wspaniałe wzniesienie
radością jest całej ziemi.
Cośmy słyszeli, to zobaczyliśmy
w mieście Pana Zastępów,

w mieście naszego Boga;
Bóg je umacnia na wieki”
(Ps 48[47],2-3.9).

1. Tymi słowami psalmu dzisiejszej liturgii pragnę nade wszystko oddać chwałę Bogu Jedynemu. Ku chwale Boga Przedwiecznego: Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ku chwale Przenajświętszej Trójcy Kościoł w Polsce pod przewodem swych pasterzy w sposób uroczysty obchodzi ojczysty jubileusz związany z sześćsetleciem Jasnej Góry: sześć wieków na tej „świętej górze Boga” obecna jest Bogarodzica jako Matka i Królowa naszego narodu poprzez swój łaskami słynący Wizerunek.

Oto przybywam w pielgrzymce, żeby oddać chwałę Bogu Przedwiecznemu w tym narodowym sanktuarium mej Ojczyzny, w którym Pani Jasnogórska jako Służebnica Pańska sama oddaje Trójcy Przenajświętszej wszelką cześć i chwałę, wszelką miłość i wdzięczność, jakiej sama tu doznaje.

2. Dziękuję Bogu za to, że dane mi jest stanąć w progach jasnogórskiego sanktuarium, w owym przedziwnym „mieście naszego Boga”, gdzie – używając słów poety – „dość stanąć pod progiem; odetchnąć dosyć, by odetchnąć Bogiem!” (Cyprian Kamil Norwid, Próby).

Dziękuję za to, że dane mi jest w dniu dzisiejszym sprawować Najświętszą eucharystyczną Ofiarę, która wieńczy całoroczną uroczystość dziękczynienia za sześć stuleci, przedłużoną na rok obecny. Do tej uroczystości Kościoł w Polsce przygotowywał się w ciągu sześciu lat – podobnie jak przedtem do tysiąclecia chrztu w ciągu lat dziewięciu poprzez Wielką Nowennę.

Witam serdecznie wszystkich zgromadzonych: kardynałów, arcybiskupów, biskupów, kapłanów, rodziny zakonne męskie i żeńskie – wszystkich pielgrzymów – rodaków i gości z zagranicy. Raduję się, że mogę wspólnie z wami, drodzy bracia i siostry, jako biskup Rzymu, a zarazem syn tej polskiej ziemi, oddać chwałę Trójcy Przenajświętszej, wielbiąc Bogarodzicę po sześciu wiekach na miejscu szczególnie przez Nią wybranym.

„Rozważmy, Boże, Twoją łaskawość
we wnętrzu Twojej świątyni.

Jak imię Twe, Boże, tak i chwała Twoja
sięga po krańce ziemi.

Prawica Twoja pełna jest sprawiedliwości”
(Ps 48[47],10-11).

Przychodzimy, ażeby uwielbić sprawiedliwość Boga i Jego łaskawość, jaka objawiła się we wnętrzu tej świątyni, a równocześnie z tą pochwalną psalmodią liturgii serca nasze wyrwywają się do Maryi, gdy powtarzamy: „Tyś wielką chlubą naszego narodu” (Jdt 15,9).

3. Przedziwną tajemnicę jasnogórskiego sanktuarium liturgia oddaje przede wszystkim czytając zapis Ewangelii Janowej o godach w Kanie Galilejskiej.

Zapis ten mówi o obecności Matki Jezusa: „Była tam Matka Jezusa” (J 2,1), i o zaproszeniu samego Jezusa oraz Jego uczniów. Rzecz bowiem dzieje się u początku

nauczania Syna Maryi, u początku Jego publicznej działalności w Galilei.

Wydarzenie ewangeliczne kojarzy się nam naprzód z samym tysiącleciem chrztu. To poprzez owo wydarzenie z 966 roku, poprzez chrzest, u początku naszych dziejów, Jezus Chrystus został zaproszony do Ojczyzny, jakby do polskiej Kany. I zaproszona z Nim przybyła od razu Matka Jego. Przybyła i była obecna wraz ze swym Synem, jak o tym mówią liczne świadectwa pierwszych wieków chrześcijaństwa w Polsce, a w szczególności pieśń Bogurodzica.

W roku 1382 – 83 odsłania się w dziejach naszych jakby nowy kształt owego zaproszenia. Obraz Jasnogórski przynosi z sobą nowy znak obecności Matki Jezusa. Rzec można, że i sam Chrystus zostaje w nowy sposób zaproszony w nasze dzieje. Zostaje zaproszony, aby okazywał swoją zbawczą moc tak, jak po raz pierwszy okazał w Kanie Galilejskiej. Zostaje zaproszony, aby synowie i córki polskiej ziemi znajdowali się w zasięgu zbawczej mocy Odkupiciela świata.

W Kanie Galilejskiej Maryja mówi do sług weselnego przyjęcia: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). Począwszy od 1382 roku staje Maryja wobec synów i córek tej ziemi, wobec całych pokoleń, i powtarza te same słowa. Na tej drodze Jasna Góra staje się szczególnym miejscem ewangelizacji. Słowo Dobrej Nowiny uzyskuje tutaj jakąś wyjątkową wyrazistość, a równocześnie zostaje jakby zapośredniczone przez Matkę. Jasna Góra wniosła w dzieje Kościoła na naszej ziemi i w całe nasze polskie chrześcijaństwo ów rys macierzyński, którego początki wiążą się z wydarzeniem Kany Galilejskiej.

4. Cokolwiek wam powie, to czyńcie. A co nam mówi Chrystus? Czy nie przede wszystkim to, co znajdujemy w tak jędrnym streszczeniu w Liście świętego Pawła

do Galatów? (dzisiejsze drugie czytanie).

„Bóg zesłał swojego Syna, zrodzonego z Niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo. Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: „Abba, Ojcze”. A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej” (Ga 4,4-7).

To mówi nam Chrystus z pokolenia na pokolenie. Mówi poprzez wszystko, co czyni i czego naucza. Mówi przede wszystkim przez to, kim jest. Jest Synem Bożym – i przychodzi nam dawać przybrane synostwo. Otrzymując w mocy Ducha Świętego godność synów Bożych, w mocy tegoż Ducha mówimy do Boga: „Ojcze”. Jako synowie Boga nie możemy być niewolnikami. Nasze synostwo Boże niesie w sobie dziedzictwo wolności.

Chrystus obecny wraz ze swą Matką w polskiej Kanie stawia przed nami z pokolenia na pokolenie wielką sprawę wolności. Wolność jest dana człowiekowi od Boga jako miara jego godności. Jednakże jest mu ona równocześnie zadana. „Wolność nie jest ulgą, lecz trudem wielkości” – jak się wyraża poeta (Leopold Staff, Oto twa pieśń). Wolności bowiem może człowiek używać dobrze lub źle. Może przez nią budować lub niszczyć. Zawiera się w jasnogórskiej ewangelizacji wezwanie do dziedzictwa synów Bożych. Wezwanie do życia w wolności. Do czynienia dobrego użytku z wolności. Do budowania, a nie do niszczenia.

Ta jasnogórska ewangelizacja do życia w wolności godnej synów Bożych ma swą długą, sześciowiekową historię. Maryja w Kanie Galilejskiej współpracuje ze swoim Synem. To samo dzieje się na Jasnej Górze. Iluż w ciągu tych sześciu wieków przeszło przez jasnogórskie sanktuarium pielgrzymów? Iluż tutaj się nawróciło, przechodząc od złego do dobrego użycia swojej wolności? Iluż odzyskało prawdziwą godność przybranych synów Bożych? Jak wiele o tym mogłaby powiedzieć kaplica Jasnogórskiego Obrazu? Jak wiele mogłyby powiedzieć konfesjonały całej bazyliki? Ile mogłaby powiedzieć Droga Krzyżowa na wałach? Olbrzymi rozdział historii ludzkich dusz! To jest też chyba najbardziej podstawowy wymiar jasnogórskiego sześćsetlecia. Pozostał on i nadal pozostaje w żywych ludziach, synach i córkach tej ziemi, gdy do ich serc Bóg zsyła Ducha Syna swego, tak że w całej wewnętrznej prawdzie mogą wołać: „Abba! Ojcze!”

5. Jednakże jasnogórska ewangelizacja wolności ma jeszcze inny wymiar. Jest to wymiar wolności narodu, wymiar wolnej Ojczyzny, której przywrócona została godność suwerennego państwa. Naród jest prawdziwie wolny, gdy może kształtować się jako wspólnota określona przez jedność kultury, języka, historii. Państwo jest istotnie suwerenne, jeśli rządzi społeczeństwem i zarazem służy dobru wspólnemu społeczeństwa i jeśli pozwala narodowi realizować właściwą mu podmiotowość, właściwą mu tożsamość[5]. To pociąga za sobą między innymi stwarzanie odpowiednich warunków rozwoju w zakresie kultury, ekonomii i innych dziedzin życia społecznej wspólnoty. Suwerenność państwa jest głęboko związana z jego zdolnością promowania wolności narodu, czyli stwarzania warunków, które mu pozwolą wyrazić całą swoją własną tożsamość historyczną i kulturalną, to znaczy

pozwołą mu być suwerennym poprzez państwo.

Te elementarne prawdy porządku moralnego przełamują się w sposób dramatyczny na przestrzeni owych stuleci, w ciągu których Jasnogórski Wizerunek świadczył o szczególnej obecności Bogarodzicy w dziejach naszego narodu.

6. Początek tej obecności łączy się z okresem przejścia od czasów piastowskich do jagiellońskich. Można powiedzieć, że początek ten wyprzedza najpomyślniejszy okres naszych dziejów: złoty wiek. Dzisiaj pragniemy również podziękować za te stulecia wielkiego rozkwitu i pomyślności. Doświadczenie historyczne wskazuje jednakże na to, że Maryja jest nam dana w swym Jasnogórskim Obrazie przede wszystkim na czasy trudne.

Zapowiedzią tych czasów stał się w XVII wieku okres „potopu” (tak dobrze nam znany z powieści Sienkiewicza). Od czasu, gdy Jasna Góra oparła się naporowi Szwedów, gdy w ślad za tym cała Ojczyzna uwolniła się od najeźdźców, datuje się szczególnie związek jasnogórskiego sanktuarium z coraz trudniejszymi dziejami narodu. Bogarodzica zostaje ogłoszona na podstawie ślubów Jana Kazimierza Królową Korony Polskiej. Świętem Królowej Polski, Tej, która została „dana ku obronie narodu polskiego”, stanie się z biegiem czasu dzień 3 maja związany z pamiątką Konstytucji 3 maja. Konstytucja ta świadczy niezłomie o woli zachowania niepodległego bytu Ojczyzny przez zadekretowanie odpowiednich reform. Niestety, prawie nazajutrz po ogłoszeniu tej Konstytucji Polska została tego niepodległego bytu pozbawiona, ulegając przemocy z trzech stron równocześnie. W ten sposób pogwałcone zostało podstawowe prawo narodu: prawo porządku moralnego.

Podczas poprzedniej pielgrzymki do Ojczyzny w 1979 roku powiedziałem na Jasnej Górze, że tutaj zawsze byliśmy wolni. Trudno inaczej wyrazić to, czym stał się Obraz Królowej Polski dla wszystkich Polaków w czasie, kiedy ich Ojczyzna została wymazana z mapy Europy jako niepodległe państwo. Tak. Tu, na Jasnej Górze, gdzie mieszkała Królowa Polski, w jakiś sposób zawsze byliśmy wolni. O Jasną Górę też opierała się nadzieja narodu oraz wytrwałe dążenie do odzyskania niepodległości, wyrażane w tych słowach: „Przed Twe ołtarze zanosim błaganie – Ojczyznę wolną racz nam wrócić, Panie!”

Tutaj też nauczyliśmy się tej podstawowej prawdy o wolności narodu: naród ginie, gdy znieprawia swojego ducha – naród rośnie, gdy duch jego coraz bardziej się oczyszcza; tego żadne siły zewnętrzne nie zdołają zniszczyć!

7. Tysiąclecie chrztu Polski obchodziliśmy wówczas, gdy – od 1918 roku – Polska jako państwo znalazła się ponownie na mapie Europy; obchodziliśmy je po straszliwym doświadczeniu drugiej wojny światowej i okupacji. Jubileusz 600-lecia Obrazu Jasnogórskiego jest jakby nieodzownym dopowiedzeniem do tamtego tysiąclecia. Dopowiedzeniem wielkiej sprawy – sprawy istotnej dla dziejów ludzi i dziejów narodu.

Tej sprawie na imię: Królowa Polski.

Tej sprawie na imię: Matka.

Mamy bardzo trudne położenie geopolityczne. Mamy bardzo trudne dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Bolesne doświadczenia historii

wyostrzyły naszą wrażliwość w zakresie podstawowych praw człowieka i praw narodu: zwłaszcza prawa do wolności, do suwerennego bytu, do poszanowania wolności sumienia i religii, praw ludzkiej pracy... Mamy też różne ludzkie słabości, wady i grzechy, i to grzechy ciężkie, o których stale musimy pamiętać – i stale z nich się wyzwalać...

Ale – drodzy bracia i siostry, umiłowani rodacy, wśród tego wszystkiego mamy na Jasnej Górze Matkę.

Jest to Matka troskliwa, tak jak w Kanie Galilejskiej.

Jest to Matka wymagająca – tak jak każda dobra matka jest wymagająca.

Jest to jednak równocześnie Matka wspomagająca: w tym się wyraża potęga Jej macierzyńskiego Serca.

Jest to wreszcie Matka Chrystusa – tego Chrystusa, który, wedle słów św. Pawła, mówi stale wszystkim ludziom i wszystkim ludom: „Nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej” (Ga 4,7).

8. Tego Chrystusa pragniemy wedle słów dzisiejszej Ewangelii zaprosić w dalszy ciąg dziejów naszej Ojczyzny tak, jak został zaproszony wraz ze swą Matką do Kany Galilejskiej.

To właśnie oznacza nasz ojczysty jubileusz jasnogórski. Jest on czasem dziekczynienia, a równocześnie czasem zaproszenia.

Tak się składa, że ten nasz ojczysty jasnogórski jubileusz spotyka się w Kościele powszechnym z Jubileuszem Roku Odkupienia. Nawiązujemy poprzez 1950 lat do Odkupienia świata dokonanego na krzyżu, patrząc zarazem w kierunku daty, która ma zakończyć drugie tysiąclecie po Chrystusie w dziejach ludzkości, a otworzyć trzecie.

I otóż, w takim kontekście historycznym pragniemy zaprosić Chrystusa przez Maryję Jasnogórską w naszą przyszłość. Przede wszystkim w tę najbliższą przyszłość, która już mieści się w granicach obecnego pokolenia ludzi i narodu. A zarazem w przyszłość coraz dalszą wedle woli i wyroków wszechmogącego Boga.

Mówimy do Chrystusa przez Maryję: Bądź z nami w każdy czas! I to zaproszenie składamy tu, na Jasnej Górze.

9. Obejmujemy wzrokiem i sercem całe to sanktuarium: Jasną Górę, naszą polską Kanę Galilejską.

Myślmy o naszej przyszłości. A przyszłość zaczyna się dziś. Dziś jesteśmy tutaj zgromadzeni: w Roku Pańskim 1983. Dziś patrzemy w Twoje oczy, o Matko!

O Maryjo, któraś wiedziała w Kanie Galilejskiej, że wina nie mają (por. J 2,3). O Maryjo! Przecież Ty wiesz o wszystkim, co nas boli. Ty znasz nasze cierpienia, nasze przewinienia i nasze dążenia. Ty wiesz, co nurtuje serca narodu oddanego

Tobie na tysiąclecie „w macierzyńskiej niewole miłości...”

Powiedz Synowi!

Powiedz Synowi o naszym trudnym „dziś”. Powiedz o naszym trudnym „dziś” temu Chrystusowi, którego przysłaliśmy zaprosić w całą naszą przyszłość. Ta przyszłość zaczyna się „dziś” – i zależy od tego, jakie będzie nasze „dziś”. W Kanie Galilejskiej, gdy zabrakło wina, rzekłś do sług, wskazując na Chrystusa: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). Wypowiedz te słowa i do nas.

Wypowiadaj je wciąż! Wypowiadaj je niestrudzenie! O Matko Chrystusa, który jest Panem przyszłego wieku...

Ty spraw – abyśmy w tym naszym trudnym „dziś” Twojego Syna słuchali. Żebyśmy Go słuchali dzień po dniu. I uczynek po uczynku. Żebyśmy Go słuchali także wówczas, gdy wypowiada rzeczy trudne i wymagające. Do kogóż pójdziemy? On ma słowa życia wiecznego! (por. J 6,68).

Ewangelia jest radością trudu – i jest równocześnie trudem radości, trudem zbawienia.

O Matko! O Matko! Pomóż nam przejść z Ewangelią w sercu poprzez nasze trudne „dziś” w tę przyszłość, w którą zaprosiliśmy Chrystusa. Pomóż nam przejść poprzez nasze trudne „dziś” w tę przyszłość, w którą zaprosiliśmy Chrystusa, Księcia Pokoju!

10. Jeszcze raz obejmujemy wzrokiem i sercem nasze jasnogórskie sanktuarium. Wsłuchujemy się w słowa psalmu dzisiejszej liturgii:

„Obejdźcie dokoła Syjon,
policzcie jego wieże...

By powiedzieć przyszłym pokoleniom,
że Bóg jest naszym Bogiem na wieki”

(Ps 48[47],13-15)

Amen.

Jak Jezus i Maryja uwielbiamy Boga i służymy braciom

**Słowo Papieża Franciszka na Anioł Pański,
15.08.2023**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Dziś, w uroczystość Wniebowzięcia Dziewicy Maryi, kontemplujemy Ją wstępującą z ciałem i duszą do chwały nieba. Również dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam Maryję wstępującą, ale tym razem w „górskie okolice” (Łk 1, 39). A dlaczego wstępuje? - Aby pomóc swojej kuzynce Elżbiecie, i tam proklamuje

radosny kantyk Magnificat. Maryja wstępuje, a Słowo Boże objawia nam, co ją charakteryzuje, gdy zmierza ku wyżynom: służba bliźniemu i uwielbienie Boga – jedno i drugie. Maryja niewiasta służby bliźniemu i Maryja niewiasta wielbiąca Boga. Ponadto ewangelista Łukasz opisuje życie samego Chrystusa jako wstępowanie ku temu, co w górze, ku Jerozolimie, miejscu daru z siebie na krzyżu i w ten sam sposób opisuje drogę Marii. Zatem Jezus i Maryja przemierzają tę samą drogę: dwa istnienia, które wstępują w górę, wielbiąc Boga i służąc braciom. Jezus jako odkupiciel, człowiek, który za nas oddaje swe życie, dla naszego usprawiedliwienia, Maryja jako służebnica, która idzie, aby służyć. Dwa istnienia, które pokonują śmierć, a po śmierci powstają z martwych; dwa istnienia, których tajemnicą jest służba i uwielbienie. Zatrzymajmy się nad tymi dwoma aspektami: służba i uwielbienie.

Służba, ma miejsce wówczas, gdy unizamy się, żeby służyć naszym braciom i wnosimy się w górę: to miłość uwzniośla życie. Idziemy służyć braciom, i poprzez tę służbę wstępujemy w górę. Ale służenie nie jest łatwe: Matka Boża, która właśnie poczęła Syna, pokonuje niemal 150 kilometrów, aby dotrzeć z Nazaretu do domu Elżbiety. Pomoc kosztuje każdego z nas! Pomoc kosztuje. Doświadczamy tego także i my, w zmęczeniu, cierpliwości i zmartwieniach, które pociąga za sobą troska o innych. Pomyślmy na przykład o kilometrach, które wiele osób pokonuje każdego dnia, żeby dotrzeć do pracy i z niej powrócić oraz wykonać wiele zadań na rzecz bliźniego; pomyślmy o poświęceniu czasu i snu na opiekę nad niemowlęciem lub osobą starszą; a także o zaangażowaniu w służbę tym, którzy nie mają czym odplacić zarówno w Kościele, jak i w wolontariacie. Podziwiam wolontariat. Jest to trudne, ale to wspinanie się w górę, to zdobywanie Nieba! Tym jest prawdziwa służba.

Ale służba może być bezowocna bez uwielbienia Boga. Istotnie, kiedy Maryja wchodzi do domu swojej kuzynki, wychwala Pana. Nie mówi o swoim zmęczeniu podróży, lecz z jej serca wypływa pieśń radości. Bo kto kocha Boga, potrafi chwalić. A dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam „kaskadę chwały”: w łonie Elżbiety dziecko podskoczyło z radości (por. Łk 1, 44), Elżbiety która wypowiada słowa błogosławieństwa i wypowiada „pierwsze błogosławieństwo”: „Błogosławiona, któraś uwierzyła” (Łk 1, 45); a wszystko to osiąga swoją kulminację w Marii, która wypowiada Magnificat (por. Łk 1, 46-55). Uwielbienie powiększa radość. Uwielbienie jest jak drabina: podnosi w górę serca. Chwalenie podnosi na duchu i przewycięża pokusę załamania się. Czy zauważyliście, że ludzie nudni, ci którzy żyją plotkami nie są zdolni do uwielbienia. Zastanówcie się: czy jestem zdolny do uwielbienia? Jak dobrze jest chwalić każdego dnia Boga, a także innych! Jak dobrze jest żyć wdzięcznością i błogosławieństwem zamiast żalu i narzekania, wznosić spojrzenie w górę zamiast się dąsać! Narzekania. Są ludzie narzekający każdego dnia. Ale spójrz, że Bóg jest blisko ciebie, spójrz, że cię stworzył, spójrz na rzeczy, które ci dał. Chwal, chwal! I to jest zdrowie duchowe.

Służba i uwielbienie. Spróbujmy zadać sobie pytanie: czy przeżywam moją pracę i zajęcia codzienne w duchu służby? Czy poświęcam się komuś bezinteresownie, nie szukając doraźnych korzyści? Krótko mówiąc, czy czynię służbę „odskoczną”

mojego życia? A myśląc o uwielbieniu: czy, jak Maryja potrafię radować się w Bogu (por. Łk 1, 47)? Czy modłę się błogosławiąc Pana? A po uwielbieniu Go, czy szerzę Jego radość pośród osób, które spotykam? Niech każdy spróbuje odpowiedzieć na te pytania.

Niech nasza Matka, Wniebowzięta, pomaga nam wstępować wyżej każdego dnia poprzez służbę i uwielbienie.

Podziękowanie

Na moją prośbę pewna rodzina z moimi przyjaciółmi odnowiła figurę Marki Bożej z kapliczki przy ul. Śląskiej. Składałam im serdeczne podziękowania. Bóg zapłać. Niech Piękna Mateńka czuwa nad wami.
Małgorzata Mazur

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 20.08 – 20. Niedziela

w Ciągu Roku

7:15 Różaniec św.

8:00 † Ryszarda (3 r.), Mariana i Marianę Sobczaków, Zofię, Wiesława, Jerzego, Eryka i Felicję Dłubaków oraz Irenę Mazurek

Modlitwa 4. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Mikołaja Mariana Haładusa, jego rodziców oraz chrzestnych z okazji Chrztu św.

18:00 † Ryszarda Cichonia (2 r.)

Poniedziałek 21.08 – Wspomnienie św. Piusa X, papieża

18:00 † Dorotę Haładus od rodziny Brodzińskich z Żarek

Modlitwa 5. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 22.08 – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Królowej

18:00 Msza św. ze św. Janem Pawłem II

- 1.) W intencjach wrzuconych do skrzynki przy ołtarzu św. Jana Pawła II oraz zgłoszonych przez telefon i internet
- 2.) Dziękczynna za św. Jana Pawła II

- 3.) O łaskę wiary dla syna Dawida oraz przymnożenie wiary dla córki Leny i Kai oraz rodziców z podziękowaniem za dotychczasową opiekę oraz o dla Doroty
- 4.) O nowe powołanie do święceń kapłańskich

Modlitwa 6. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Adoracja relikwii i ikony św. Jana Pawła II

21:00 Różaniec ze św Janem Pawłem II

21:37 Modlitwa do św. Jana Pawła II

Środa 23.08

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Małgorzaty, Doroty i Beaty
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) † Antoniego, Stanisławę, Ryszarda, Andrzeja i Wiesławę Matysiaków, Stanisława Gloca, Gertrudę i Leona Paruzelów, Eleonorę, Jana i Janinę Gruców, Piotra Szołtyśka, Stanisławę Wrzeszczak, Renatę Lis
- 7.) † Elżbietę Paruzel od Włodzimierza i Teresy Chudych
- 8.) † Janinę Gębuś od rodziny Żaków z Mirowa
- 9.) † Jana (22 r.), Mariannę, Edwarda i Mieczysława Pietrzaków, Józefę, Helenę i Ryszarda Biernackich
- 10.) † Antoniego (25 r.), Melanię Kaczmarków i zm. z rodziny Kaczmarków i Kotasów
- 11.) † Lilę Dawidowicz od koleżanki z klasy - Teresy
- 12.) † Monikę Sztanderę od córki Małgorzaty z mężem
- 13.) † Zygmunta Gawendę od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”
- 14.) † Jolantę Kirsza od Jolanty i Piotra Rajców
- 15.) † Danutę Chobot od rodziny Walkoszków
- 16.) † Helenę Mastalerz od rodziny Kaletów i Dorożyńskich
- 17.) † Wiesława Lamika od Waldemara i Gienii Pasternaków
- 18.) † Fryderyka Oparacza od swatów i Przemka

Modlitwa 7. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Czwartek 24.08 – Święto św. Bartłomieja, Apostoła

18:00 † Zofię Kałę od chrześnicy Krystyny z rodziną

Modlitwa 8. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Piątek 25.08

18:00 † Zofię Kałę od Ireneusza i Zofii Zachowskich

Modlitwa 9. dnia Nowenny przed uroczystością Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

Sobota 26.08

9:00 Za parafian

18:00 † Stefana (r.), Reginę, Ryszarda i Bogusława Pietrzaków

Niedziela 27.08 – 21. Niedziela w Ciągu Roku

7.15 **Różaniec św.**

8:00 † Jana Ptaka (18 r.)

11:00 Dożynki

18:00 † Feliksa Bogusa (7 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; w wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiwreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881